

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ระบบเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก” สรุปได้ดังนี้

5.1 ระบบเสียง

5.1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะ

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดียว 20 หน่วยเสียง ได้แก่ /p-, t-, k-, ʔ-, p^h-, t^h-, k^h-, b-, d-, c-, f-, s-, h-, m-, n-, ŋ-, l-, w-, j-/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ 6 หน่วยเสียง ได้แก่ /kw-, k^hw-, cw-, sw-, ŋw-, lw-/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย 9 หน่วยเสียง ได้แก่ /p-, t-, k-, ʔ-, m-, n-, ŋ-, w-, j-/

5.1.2 หน่วยเสียงสระ

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีหน่วยเสียงสระเดียว 18 หน่วยเสียง แบ่งเป็นสระเสียงสั้น 9 หน่วยเสียง และสระเสียงยาว 9 หน่วยเสียง ได้แก่ /i, i:, e, e:, ε, ε:, ɨ, ɨ:, ɔ, ɔ:, a, a:, u, u:, o, o:, ɔ, ɔ:/ มีหน่วยเสียงสระประสม 2 หน่วยเสียง ได้แก่ /ia, ua/ และแต่ละหน่วยเสียงมีเสียงย่อย 2 เสียง ได้แก่ [ia, i:a] และ [ua, u:a]

5.1.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้น (24) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ (33) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ (22) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สูง-ขึ้น-ตก (452) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้น-ตกเล็กน้อย (343) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับ (44)

5.2 โครงสร้างพยางค์

โครงสร้างพยางค์ของคำในภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตากมี 4 แบบคือ โครงสร้างพยางค์ของคำพยางค์เดียว โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์ โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์ และโครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์ มีลักษณะดังต่อไปนี้

โครงสร้างพยางค์ของคำพยางค์เดียว

โครงสร้างพยางค์ของคำพยางค์เดียวในภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก แบ่งเป็น 2 ชนิดได้แก่ 1.โครงสร้างพยางค์เปิด (Open Syllable) คือพยางค์ที่ไม่มีพยัญชนะท้ายสะกด 2.โครงสร้างพยางค์ปิด (Closed Syllable) คือพยางค์ที่มีพยัญชนะท้ายสะกด

1. โครงสร้างพยางค์เปิดในภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มี 1 แบบคือ CVV^T

2. โครงสร้างพยางค์ปิดในภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มี 8 แบบคือ CVN^T $CVVN^T$ $CCVN^T$ $CCVN^T$ CVS^T $CVVS^T$ $CCVS^T$ $CCVS^T$

โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์

โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์ในภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มี 6 แบบ ได้แก่

โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์ที่มี CV^T เป็นพยางค์แรก แล้วตามด้วยโครงสร้างคำพยางค์เดียว 7 ลักษณะ

โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์ที่มี CVV^T เป็นพยางค์แรก แล้วตามด้วยโครงสร้างคำพยางค์เดียว 6 ลักษณะ

โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์ที่มี CVN^T เป็นพยางค์แรก แล้วตามด้วยโครงสร้างคำพยางค์เดียว 6 ลักษณะ

โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์ที่มี $CVVN^T$ เป็นพยางค์แรก แล้วตามด้วยโครงสร้างคำพยางค์เดียว 5 ลักษณะ

โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์ที่มี CVS^T เป็นพยางค์แรก แล้วตามด้วย
โครงสร้างคำพยางค์เดียว 5 ลักษณะ

โครงสร้างพยางค์ของคำสองพยางค์ที่มี CVVS^T เป็นพยางค์แรก แล้วตามด้วย
โครงสร้างคำพยางค์เดียว 6 ลักษณะ

โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์

โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์ในภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง
ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มี 6 แบบ

- โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์ที่มี CV^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์ที่มี CVV^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์ที่มี CVN^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์ที่มี CVVN^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์ที่มี CVS^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสามพยางค์ที่มี CVVS^T เป็นพยางค์แรก

โครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์

โครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์ในภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสาย
ลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มี 6 แบบ ได้แก่

- โครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์ที่มี CV^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์ที่มี CVV^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์ที่มี CVN^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์ที่มี CVVN^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์ที่มี CVS^T เป็นพยางค์แรก
- โครงสร้างพยางค์ของคำสี่พยางค์ที่มี CVVS^T เป็นพยางค์แรก

อภิปรายผล

จากการศึกษาระบบเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด
อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ระบบเสียงภาษาไทยถิ่น
เหนือที่จังหวัดตาก มีความเหมือนและความแตกต่างกับภาษาไทยถิ่นเหนือถิ่นอื่น ๆ ดังนี้

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว 20 หน่วยเสียง ได้แก่ /p-, t-, k-, ʔ-, p^h-, t^h-, k^h-¹, b-, d-, c-, f-, s-, h-, m-, n-, ŋ-, l-, w-, j-/ เหมือนกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดแพร่ (พิศศรี แจ่มไพบ, 2520) ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดน่าน (Siwaporn Chotecheun, 1986) ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ (กรรณิการ์ วัฒนเกษม, 2534) และภาษาไทยถิ่นเหนือ หรือภาษาไทยยวนที่จังหวัดนครปฐม (รุ่งนภา เกียรติถาวร, 2541) แต่จะต่างกับภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ (เบญจวรรณ สุนทรากุล, 2505) ภาษาไทยถิ่นเหนือ หรือภาษาไทยยวนที่จังหวัดสระบุรี (เสนห์ ขาวขมิ้น, 2531) ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 21 หน่วยเสียง เนื่องจากงานวิจัยทั้ง 2 เรื่องข้างต้นนับหน่วยเสียง /c^h-/ เป็นหน่วยเสียงในภาษา ในขณะที่การศึกษาภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตากไม่นับหน่วยเสียง /c^h-/ เป็นหน่วยเสียงในภาษา เพราะคำศัพท์ที่ปรากฏหน่วยเสียง /c^h-/ ทุกคำในภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตากเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น นอกจากนี้ยังต่างกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดลำปาง (Anirut Tanlaput, 1988) เพราะภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดลำปางมีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 19 หน่วยเสียง เนื่องจากไม่ปรากฏหน่วยเสียง /c^h-/ และไม่ับหน่วยเสียง /ŋ-/ เป็นหน่วยเสียงในภาษาเนื่องจาก Anirut กล่าวว่าในกรณีนี้/j-/ เป็นพยัญชนะต้น ผู้บอกภาษาบางคนจะออกเสียงแปรระหว่าง /j-/ และ /ŋ-/

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ 6 หน่วยเสียง ได้แก่ /kw-, k^hw-, cw-, sw-, ŋw-, lw-/ ต่างกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบภาษาไทยถิ่นเหนือถิ่นอื่น ๆ ดังนี้

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดราชบุรี (สารภี ศิลา, 2518) และภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดลำปาง (Anirut Tanlaput, 1988) ไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ

¹ ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดน่าน (Siwaporn Chotecheun, 1986) ใช้อักษรแทนเสียง /x-/ แทน /k^h-/

ภาษาไทยถิ่นเหนือ หรือภาษาไทยยวนที่จังหวัดนครปฐม (รุ่งนภา เกียรติถาวร, 2541) มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบเพียง 1 หน่วยเสียง คือ /kw-/ เหมือนกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดน่าน (Siwaporn Chotecheun, 1986) มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ 2 หน่วยเสียงได้แก่ /kw-/ และ /xw-/ ซึ่งหน่วยเสียง /kw-/ เหมือนกับภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก แต่หน่วยเสียง /xw-/ ไม่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดแพร่ (พิศศรี แจ่มไพร, 2520) และภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดนครราชสีมา (อรทัย เจือจันอัด, 2530) มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ 2 หน่วยเสียงเท่ากัน ได้แก่ /kw-/ และ /k^hw-/ เหมือนกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก ทั้ง 2 หน่วยเสียง

ภาษาไทยถิ่นเหนือ หรือภาษาไทยยวนที่จังหวัดสระบุรี (เสนห์ ชาวขมิ้น, 2531) มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ 6 หน่วยเสียง ได้แก่ /kw-, ?w-, khw-, ǵw-, ɲw-, jw-/ เหมือนกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก 3 หน่วยเสียง ได้แก่ /kw-, k^hw-, ǵw-/ และต่างกับจังหวัดตาก 3 หน่วยเสียง ได้แก่ /?w-, ɲw-, jw-/

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ (เบญจวรรณ สุนทรากุล, 2505) มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ 10 หน่วยเสียง ได้แก่ /tw-, kw-, k^hw-, cw-, sl-, sw-, ǵw-, ɲw-, lw-, jw-/ เหมือนกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก 6 หน่วยเสียง ได้แก่ /kw-, k^hw-, cw-, sw-, ǵw-, lw-/ และมีจำนวนหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบมากกว่าภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก 4 หน่วยเสียง ได้แก่ /tw-, sl-, ɲw-, jw-/

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ (กรรณิการ์ วัฒนเกษม, 2534) มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ 10 หน่วยเสียง ได้แก่ /tw-, kw-, ?w-, k^hw-, cw-, sw-, ǵw-, ɲw-, lw-, jw-/ เหมือนกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก 6 หน่วยเสียง ได้แก่ /kw-, k^hw-, cw-, sw-, ǵw-, lw-/ และมีจำนวนหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบมากกว่าภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก 4 หน่วยเสียง ได้แก่ /tw-, ?w-, ɲw-, jw-/

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11
หน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบภาษาไทยถิ่นเหนือแต่ละถิ่น

หน่วยเสียง จังหวัด	tw-	kw-	?w-	k ^h w-	cw-	sl-	sw-	xw-	กัw-	งw-	lw-	jw-
ตาก	•	/	•	/	/	•	/	•	/	•	/	•
เชียงใหม่ (เบญจวรรณ สุนทราภูล, 2505)	/	/	•	/	/	/	/	•	/	/	/	/
ราชบุรี (สารภี ศิลา, 2518)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
แพร่ (พิศศรี แจ้งไพร, 2520)	•	/	•	/	•	•	•	•	•	•	•	•
น่าน (Siwaporn Chotecheun, 1986)	•	/	•	•	•	•	•	/	•	•	•	•
นครราชสีมา (อรทัย เจือจันอัด, 2530)	•	/	•	/	•	•	•	•	•	•	•	•
สระบุรี (เสนห์ ขาวขม้น, 2531)	•	/	/	/	•	•	•	•	/	/	•	/
ลำปาง (Anirut Tanlaput, 1988)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
เชียงใหม่ (กรรณิการ์ วิมลเกษม, 2534)	/	/	/	/	/	•	/	•	/	/	/	/
นครปฐม (รุ่งนภา เถียรถาวร, 2541)	•	/	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•

หมายเหตุ / หมายถึง ปรากฏร่วม
 • หมายถึง ไม่ปรากฏร่วม

หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย 9 หน่วยเสียง ได้แก่ /-p, -t, -k, -ʔ, -m, -n, -ŋ, -w, -j/ เหมือนกับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยถิ่นเหนือถิ่นอื่นทุกถิ่น

หน่วยเสียงสระเดี่ยว

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีหน่วยเสียงสระเดี่ยว 18 หน่วยเสียง แบ่งเป็นสระเสียงสั้น 9 หน่วยเสียง สระเสียงยาว 9 หน่วยเสียง เหมือนกับหน่วยเสียงสระเดี่ยวภาษาไทยถิ่นเหนือถิ่นอื่นทุกถิ่น ยกเว้นภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดนครราชสีมา (อรทัย เจือจันอัด, 2530) ที่มีหน่วยเสียงสระเดี่ยว 10 หน่วยเสียง เนื่องจากผู้วิจัยกล่าวว่าหน่วยเสียงสระเดี่ยวทั้ง 10 หน่วยเสียงยกเว้น /a, a:/ ไม่มีคู่เทียบเสียงสระสั้น-ยาว เพราะความต่างของเสียงสั้น-ยาวไม่ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลง ในพยางค์เปิดหน่วยเสียงสระทั้ง 8 หน่วยเสียง ได้แก่ /i, e, ɛ, ɨ, ə, u, o, ɔ/ จะออกเสียงเป็นเสียงยาวเสมอ ส่วนในพยางค์ปิดจะออกเสียงเป็นเสียงยาวหรือเสียงสั้นก็ได้

หน่วยเสียงสระประสม

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีหน่วยเสียงสระประสม 2 หน่วยเสียง ได้แก่ /ia/ และ /ua/ แต่ละหน่วยเสียงมีเสียงย่อย 2 เสียง คือ สระเสียงสั้น [ia], [ua] และสระเสียงยาว [i:a], [u:a] เหมือนและแตกต่างกับหน่วยเสียงสระประสมภาษาไทยถิ่นเหนือถิ่นอื่นดังนี้

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดราชบุรี (สารภี ศิลา, 2518)¹ ภาษาไทยถิ่นเหนือ หรือภาษาไทยวนที่จังหวัดสระบุรี (เสน่ห์ ชาวขมิ้น, 2531) ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ (กรรณิการ์ วัฒนเกษม, 2534)² และภาษาไทยถิ่นเหนือ หรือภาษาไทยวนที่จังหวัดนครปฐม

¹ ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดราชบุรี (สารภี ศิลา, 2518) ใช้สัทอักษร /ia, iia, ia, ðia, ua, uua/ ตามลำดับ

² ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ (กรรณิการ์ วัฒนเกษม, 2534) ใช้สัทอักษร /ia, i:a, ua, u:a, ua, u:a/ ตามลำดับ

(รุ่งนภา เกียรติถาวร, 2541) มีหน่วยเสียงสระประสม 6 หน่วยเสียง ได้แก่ /ia, i:a, ia, i:a, ua, u:a/ ต่างกับหน่วยเสียงสระประสมภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตากตรงที่จังหวัดตากไม่มีหน่วยเสียง /ia, i:a/

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ (เบญจวรรณ สุนทรากุล, 2505) และภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดน่าน (Siwaporn Chotecheun, 1986)¹ มีหน่วยเสียงสระประสม 3 หน่วยเสียง ได้แก่ /ia, ia, ua/ แต่ละหน่วยเสียงไม่มีเสียงย้อย ต่างกับจังหวัดตากตรงที่ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตากไม่มีหน่วยเสียง /ia/

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดแพร่ (พิศศรี แจ้งไพร, 2520) ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดนครราชสีมา (อรทัย เจือจันทร์, 2530) และภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดลำปาง (Anirut Tanlaput, 1988)² มีหน่วยเสียงสระประสม 2 หน่วยเสียง ได้แก่ /ia, ua/ ต่างกับหน่วยเสียงสระประสมภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตากตรงที่จังหวัดตากมีเสียงย้อย ส่วนภาษาไทยถิ่นเหนือทั้ง 3 ถิ่นข้างต้นไม่มีเสียงย้อย

หน่วยเสียงวรรณยุกต์

ภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 หน่วยเสียง เท่ากับจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นเหนืออื่นทุกถิ่น ยกเว้นภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดนครราชสีมา ที่มีจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 5 หน่วยเสียง ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้พูดภาษาในจังหวัดนครราชสีมาเป็นกลุ่มชนที่อยู่ท่ามกลางผู้ใช้ภาษาไทยถิ่นโคราชอันเป็นภาษาที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 5 หน่วยเสียง ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดนครราชสีมาจึงอาจได้รับอิทธิพลมาจากภาษาไทยถิ่นโคราช อย่างไรก็ตามลักษณะทางสัทศาสตร์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละถิ่นแตกต่างกันไม่มากนัก และมีการแตกตัวของเสียงวรรณยุกต์เป็นแบบ 3 ทาง (Three ways- split) เหมือนกัน

¹ ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดน่าน (Siwaporn Chotecheun, 1986) ใช้สัทอักษร /iə, uə, uə/ ตามลำดับ

² ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดลำปาง (Anirut Tanlaput, 1988) ใช้สัทอักษร /iə, uə/ ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก ยังรักษาคำศัพท์เก่าไว้เป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกันก็รับคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มาใช้ปะปนบ้าง ได้แก่

วันเส้น ภาษาไทยถิ่นเหนือใช้คำว่า /ɲun⁶/ แต่ผู้บอกภาษาในจังหวัดตากใช้คำว่า /sen⁵ɔ:n⁶/ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่คล้ายกับคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ

งุงออง ภาษาไทยถิ่นเหนือจะใช้คำว่า /ɲu:² cɔŋ¹/ แต่ผู้บอกภาษาในจังหวัดตากใช้คำว่า /ɲu:² cɔŋ² ʔa:ɲ²/ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่คล้ายกับคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ

แซ่ (ข้าว) ภาษาไทยถิ่นเหนือจะใช้คำว่า /ma:³/ แต่ผู้บอกภาษาในจังหวัดตากใช้คำว่า /cɛ:⁴/ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่คล้ายกับคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ

ดอกทานตะวัน ภาษาไทยถิ่นเหนือจะใช้คำว่า /dɔ:k³ bua² p^hat³/ แต่ผู้บอกภาษาในจังหวัดตากใช้คำว่า /dɔ:k³ t^ha:n² ta² wan²/ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ

ดอกรัก ภาษาไทยถิ่นเหนือจะใช้คำว่า /dɔ:k³ pa:n² t^hian³/ แต่ผู้บอกภาษาในจังหวัดตากใช้คำว่า /dɔ:k³ lak⁶/ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ

ปลาตะเพียน ภาษาไทยถิ่นเหนือจะใช้คำว่า /pa:¹ sa² pa:k⁶/ แต่ผู้บอกภาษาในจังหวัดตากใช้คำว่า /pa:¹ ta² p^hian²/ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าผู้บอกภาษาในจังหวัดตากใช้คำศัพท์ที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ แทนที่คำภาษาไทยถิ่นเหนือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจังหวัดตากตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่างซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับภาคกลาง ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่าผู้บอกภาษาในจังหวัดตากจะได้รับอิทธิพลทางด้านคำศัพท์จากภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในเขตภาคกลาง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ควรศึกษาภาษาไทยถิ่นเหนือที่บ้านห้วยม่วง ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตากในแนวภาษาศาสตร์เชิงสังคม เช่น การศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำของคนต่างระดับอายุ เพราะจากการศึกษาระบบเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือบริเวณพื้นที่ดังกล่าวพบว่าปรากฏพยัญชนะควบกล้ำถึง 6 หน่วยเสียง ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นจำนวนที่มากพอที่จะศึกษา และทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนต่างระดับอายุ

5.3.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตาก กับระบบเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดอื่น ๆ บริเวณภาคเหนือตอนล่าง

5.3.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือที่จังหวัดตากกับ
ภาษาไทยถิ่นเหนือในจังหวัดทางภาคเหนือตอนบน ภาษาไทยถิ่นเหนือในจังหวัดทางภาคกลาง
และภาษาไทยถิ่นเหนือในจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ